

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Žd 13:8)

OBEŽNÝ LIST

Október 2017

Srdečné pozdravy všetkým pravým biblickým veriacim vo všetkých krajinách a jazykoch v drahom a svätom mene nášho Pána Ježiša Krista miestom Písma z 1. Timoteovi 6, verše 14-15:

„...aby si zachoval seba čo do toho prikázania nepoškvrneného a bezúhonného až do zjavenia sa nášho Pána Ježiša Krista, ktoré ukáže vo vlastných časoch ten blahoslavený a jediný Mocnár, Kráľ kraľujúcich a Pán panujúcich...“

Toto je jedno z najdôležitejších miest Písma v súvislosti s Bohom daným poverením pred návratom Krista. Tu sa jedná o naplnenie Božieho poverenia až po zjavenie Pána Ježiša Krista, ktoré musí byť vykonané bez pohany a bez toho, aby bolo zanechané akékoľvek poškvrnenie.

Žiadne poverenie nie je bez povolania, žiadne povolanie bez poverenia.

Je vôbec možné vykonávať Božie poverenie? Áno, je to možné s Božou pomocou. O Noemovi je napísané, že všetko učinil presne tak, ako mu to Boh prikázal (1M 6:22). Mojžiš a Áron taktiež všetko učinili presne tak, ako im to bolo prikázané. (2M 7:6, 10, 20) Eliáš mohol povedať: „*Hospodine, Bože Abrahámov, Izákov a Izraelov, nech sa dnes pozná, že si Ty Boh Izraelovi, a ja že som Tvoj služobník a že všetko toto učinil som Tvojím Slovom.*“ (1Kr 18:36)

Ohľadom svojej služby sa mohol Ján Krstiteľ odvolať na Izaiáša 40:3: „*Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! ako povedal prorok Izaiáš.*“ (Jn 1:23) Pán sám o ňom v Matúšovi 11:10 povedal nasledovné: „*Lebo toto je ten, o ktorom*

je napísané: *Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou.*“ (Mal 3:1)

Vždy, keď sám Pán dáva špecifické poverenia, ktoré sú spojené s plánom spásy, tak dáva aj milosť a silu, aby boli presne vykonané.

Pavol svedčí: „*A preto, kráľu Agrippa, **nebol som neposlušný nebeskému videniu...** Ale dostanúc pomoc od Boha stojím až do dnešného dňa a svedčím i malému i veľkému **nehovoriac ničoho iného, iba to, čo vraveli proroci, že sa bude diať, i Mojžiš...***“ (Sk 26:19+22)

Výrok „**ničoho iného**“ je veľmi dôležitý, pretože od prvého verša Nového zákona sa jedná o naplnenie všetkých biblických prorociet a zaslúbení Starého zákona. Po Svojom slávnom vzkriesení to náš Pán potvrdil: „*Toto sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí **naplniť** všetko, čo je napísané o Mne v **zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch.***“ (Lk 24:44)

Teraz v našom čase sa musí naplniť všetko, čo bolo predpovedané pre obdobie pred návratom Krista, vrátane zaslúbenia, ktoré dal Boh v Malachiášovi 4:4-6: „**Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...**“

Po službe Jána Krstiteľa Pán v Matúšovi 17:11 a Markovi 9:12 potvrdil, že toto zaslúbenie sa ešte len má naplniť: „**A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.**“

Tak sa to stalo skrze jedinečnú službu Williama Branhama. On priniesol Božiemu ľudu čistú zvesť, založenú výhradne na Biblii, ako mu to bolo oznámené z nadprirodzeného svetla 11. 6. 1933. Dôsledne vykonal aj poverenie, ktoré mu Pán dal 7. 5. 1946, totiž kázať evanjelium národom, vyzbrojený darom nadprirodzeného uzdravovania.

Aj ja som konal to, čo mi Pán prikázal, keď ma 2. 4. 1962 povolal do Svojej služby. Kázal som Božie Slovo (2Tm 4:1-5) a rozdával duchovný pokrm (Mt 24:45-47), ako mi bolo Pánom prikázané. V 1. liste Korinťanom 4:1-2 napísal apoštol Pavol v súvislosti so svojím poverením: „*Nech tak myslí o nás človek ako o služobníkoch Kristových a o správcoch tajomstiev Božích. Tu ostatne sa vyhľadáva u správcov, **aby bol ktosi nájdený verný.***“

Toto je čas pred návratom Krista, v ktorom je zvestované čisté, plné, zjavené Slovo, celá Božia rada. V liste Efežanom 5 dal Pavol pokyny pre praktický život vykúpených a ukázal, čo Kristovo dielo vykúpenia vykonáva vo veriacich, ktorí prijímajú každé učenie Slova: „*...**aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, Slovom...***“ (Ef 5:26) Kúpeľ v Božom Slove, až kým nezostane žiadna poškvrna, žiadna hanba, je potrebný práve tak ako úplné odpustenie, zmierenie a ospravedlnenie skrze krv Krista (Rm 5:9). Záverečná služba musí zahŕňať evanjelizačnú, učiteľskú i prorockú časť. Musí byť pred Bohom bez poškvry, aby Pán mohol naplniť nasledovné: „*...**aby si ju postavil pred Seba slávnu, Cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.***“ (Ef 5:27)

Áno, výsledkom poslednej zvesti Slova bude to, že sa Cirkev-Nevesta stane čistou Nevestou Slova bez pohany.

Najprv sa jedná o vyvolanie veriacich von zo všetkého náboženského zmätku. Je to príkaz Pánov: „*Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého...*“ (2Kor 6:14-18) Potom nasleduje posvätenie v Slove pravdy, za ktoré sa modlil náš Pán: „*Posväť ich vo svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ (Jn 17:17) **Príkazom hodiny** je príprava pravých veriacich na vytrhnutie pri návrate Krista, „*...ktoré ukáže vo vlastných časoch ten blahoslavený a jediný Mocnár, Kráľ kraľujúcich a Pán panujúcich.*“ (1Tm 6:15) **Čas je blízko!**

„...aby upevnil vaše srdcia **bezúhonné** v svätosti pred naším Bohom a Otcom v čas príchodu nášho Pána Ježiša Krista so všetkými Jeho svätými.“ (1Ts 3:13)

Pavol napísal: „Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás **Boh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo viere pravdy...**“ (2Ts 2:13) Amen.

Brat Branham povedal v kázaní z 25. novembra 1965: „**Ste čistá, počestná Nevesta Syna živého Boha a ste bez hriechu. Každý muž a žena, ktorí sa narodili z Božieho Ducha a sú obmytí v krvi Ježiša Krista a veria každému Božiemu Slovu, stoja, akoby nikdy nehrešili. Skrze krv Ježiša Krista ste dokonali.**“

Ak niekto pridá alebo uberie...

Počas veľkého medzinárodného zhromaždenia v Bruseli 11. 6. 2017 sme si pripomenuli poverenie brata Branhama z 11. 6. 1933.

12. 6. 2017 som si spomenul na môj rozhovor s bratom Branhamom z 12. 6. 1958 v Dallase v Texase. Na jeho konci brat Branham povedal: „Brat Frank, ty sa s touto zvesťou vrátiš do Nemecka.“

Po našom rozhovore v Dallase brat Branham hneď na začiatku kázania *Chceme vidieť Ježiša* povedal: „**Pred chvíľou ma objal muž z Nemecka. Tam sme mali každý večer priemerne 10 000 obrátení – 50 000 počas piatich nocí.**“ Počas tejto bohoslužby hovoril aj o nadprirodzenom svetle, ktoré bolo odfotografované na rôznych miestach a dodal: „**Je tu práve muž z Nemecka, kde to bolo trikrát odfotografované nemeckým fotoaparátom.**“ Fotografia bola nasnímaná počas stretnutia kazateľov a ukazuje svetlo nad hlavou brata Branhama. Môžete ju nájsť na internete. Áno, bol som na vlastné oči a uši svedkom tejto mimoriadnej služby.

Z dôvodu vážnych dôsledkov zmien v poverení, ktoré zaznelo 11. 6. 1933, ešte raz citujem presné znenie spolu so zmenenou verziou, aby ste ich mohli porovnať.

Originál: „**Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**“

Brat Branham tieto slová vyslovené z nadprirodzeného oblaku presne zopakoval spolu 55-krát, a aby to všetci vyvolení vzali vážne a verili mu, zdôraznil 10. 2. 1960 a pri niektorých ďalších príležitostiach nasledovné: „**Nie, že by som bol ja tým predchodcom, ale zvesť bude prechádzať.**“

Žiaľ, skrátená verzia bola daná do obehu krátko po tom, čo brat Branham odišiel do slávy: „**Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, tak si ty poslaný, aby si predišiel Jeho druhému príchodu.**“ Hlavné slovo „zvesť“ bolo vynechané. Preto musí byť ešte raz zdôraznené, že nikto nemá právo meniť presné slová poverenia.

7. 5. 1946 navštívil brata Branhama nebeský posol, ktorý mu povedal: „**Neboj sa. Bol som poslaný z prítomnosti všemohúceho Boha, aby som ti povedal, že tvoje zvláštne narodenie a život majú poukázať na to, že ti bude daný dar Božieho uzdravovania pre národy sveta.**“ To nám pripomína Lukáša 1:19, kde prišiel k Zachariášovi anjel a oznámil mu narodenie Jána Krstiteľa: „*Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom, a som poslaný na to, aby som hovoril s tebou a zvestoval ti tieto radostné veci.*“

Obe poverenia dané bratovi Branhamovi musia byť biblicky zaradené: Prvé bolo spojené so zvesťou, ktorá má predchádzať druhému príchodu Krista, druhé sa týkalo jeho služby evanjelistu. Obe poverenia Boží muž vykonal. Keďže prijal Božiu autoritu a dar uzdravovania, cestoval brat Branham na iné kontinenty a kázal na evanjelizačných zhromaždeniach v rôznych krajinách. Tak, ako sa to dialo v službe nášho Spasiteľa, i v zhromaždeniach brata Branhama nastali spontánne uzdravenia: slepým bol vrátený zrak, chromí mohli chodiť, hluchí mohli počuť. Takým spôsobom začalo v roku 1946 celosvetové prebudenie s uzdravovaním. Je zaznamenané, že sa brat Branham počas prípravy na modlitbu za chorých najmenej 280-krát odvolával na to, čo náš Pán povedal v Jánovi 5:19: „*Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť svojho Otca...*“ Vo videniach videl aj to, čo Boh učiní – mohol to povedať každej osobe v modlitebnej rade a potvrdiť to slovami „Tak hovorí Pán!“ Osobne som toho bol svedkom v zhromaždeniach.

Boh to viedol takým spôsobom, že som od samého začiatku všetko, čo patrí k Božej rade, zaradil do Písma. Od samého začiatku bolo a na veky ostane Božie Slovo mojím absolútom. Pán sám ma poveril kázať Božie Slovo tak, ako je napísané. V súvislosti so zvesťou sa jedná výhradne o zvestovanie toho, čo hovorí Písmo – zvestovanie, ktoré je absolútne bez chyby a úhony.

28. 11. 1963 brat Branham povedal: „**Nikdy nesmiete opustiť Slovo. Musíte ostať v Slove presne tak, ako je napísané. Nijakým spôsobom ho nevykladajte. Jednoducho ho**

vyсловujete tak, ako je napísané. Je to Božie Slovo a to je Boh. Boh a Jeho Slovo sú to isté, jednoducho to isté.“

Ešte 19. 9. 1965 v kázaní zdôraznil: „**Nikdy nesmiete prijať nič, jedine, že by to bolo presne napísané v Božom Slove. Musíte ostať v presnom súlade so Slovom.**“

Žiaľ, okrem pokračovania zvestovania čistého Slova podľa Božieho poverenia boli okamžite predstavené aj rôzne výklady. Bratia, ktorí sa odvolávali na brata Branhama, úspešne prezentovali svoje vlastné výklady ako vierohodné a tiahli učeníkov za sebou (Sk 20:30). Výroky proroka sú vykladané a prezentované ako učenia. To spôsobilo a stále spôsobuje, že vznikajú nové skupiny. Ani raz som sa nezúčastnil diskusie o niektorých z jeho výrokov, pretože jediné, čo to spôsobuje, sú rozdelenia zborov. (Rm 16:17)

Tragédia nespočíva v tom, čo brat Branham povedal – čo je niekedy ťažké porozumieť – ale v tom, čo s tým konajú bratia (2Pt 3:16). Dokonca aj to, čo brat Branham povedal v kázaní *Vytrhnutie*, vykladajú, akoby Pán už s pokrikom zostupoval. Výkrik v 1. Tesaloničanom 4 sa týka vzkriesenia tých, ktorí zomreli v Kristu, nie tých, ktorí teraz žijú. Pri návrate Krista sa všetko stane presne tak, ako je to predpovedané v kapitole 4, vo veršoch 13–18: „*Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.*“ Čítajte, prosím, aj 1. Korinťanom 15:45–58.

Výkrik, ktorý teraz zaznieva prostredníctvom zvesti, má za účel prebudenie živých na základe Matúša 25: „*Ale o polnoci povstal krik: Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“ (v. 6) Všetky panny počujú posledné volanie a vyjdú na stretnutie so Ženíchom.

V Matúšovi 13 nachádzame podobenstvo o mužovi, ktorý na svojom poli zasial dobré semeno. V tomto podobenstve povedal náš Spasiteľ: „*Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ a nasial kúkoľa*

medzi pšenicu vonkoncom po poli a odišiel.“ (Mat 13:25) Keď hovoril ku Svojím učeníkom, vysvetlil podobenstvo nasledovne: „Ten, kto rozsieva dobré semeno, je Syn človeka, a pole je svet, a dobré semeno sú synovia kráľovstva; kúkoľ sú synovia toho zlého...“ (Mat 13:37–38)

To je presne to, čo sa stalo v našom čase: Najprv bolo siate dobré semeno Božieho Slova a potom sa nepriateľovi podarilo zasiať uprostred pšenice vlastné semeno výkladu. To sa stalo, keď boli panny unavené a upadli do duchovného spánku. Pšenica však napriek tomu ostáva pšenickou a kúkoľ kúkoľom. Dve semená majú svoj pôvod u Kaina a Ábela. Jeden nenávidel a ten druhý bol nenávidený. „*Ale ten, kto nenávidí svojho brata, je vo tme a chodí vo tme a nevie, kam ide, lebo tma oslepila jeho oči. Píšem vám, dieťatká, že sú vám odpustené hriechy pre jeho meno.“ (1J 2:11:1J 3:7–15)* Dá sa povedať, že kto nemá brata ako Kain, nemôže byť Ábel.

V tomto kontexte však nachádzame aj napomenutie: „*Keď ktokoľvek počuje Slovo o tom kráľovstve a nerozumie, prichádza ten zlý a uchvacuje to, čo mu bolo vsiate do srdca. To je ten posiaty vedľa cesty.“ (Mt 13:19)* Je veľmi dôležité veriť a každému Slovu porozumieť, inak nám nepriateľ pravé semeno uchmatne a zaseje vlastný výklad. Pán sa Svojich učeníkov pýtal: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému? A oni mu povedali: Áno, Pane.“ (Mt 13:51)*

Kto môže ešte dnes úprimne odpovedať „Áno“? Kto skutočne porozumel všetkému, čo bolo kázané a napísané v súlade s Božím Slovom v božskom poverení? O koho očiach a ušiach môže Pán povedať, že sú blahoslavené? Je zrejmé, že všetky panny, ktoré očakávali príchod Ženícha, nakoniec pospali. Všetky sa zobudili, ale len múdre zaspali so semenom Božieho Slova a potom sa s ním i prebudili. Pretože si so sebou niesli nádobu s olejom a mohli čerpať z plnosti Svätého Ducha, boli pripravené vojsť na svadobnú hostinu. Bláznivé počúvali výklady nepriateľa a boli zvedené (2Kor 11:3-4), a preto budú márne klopať na zatvorené dvere (Mt 25:11-13).

V súvislosti so Svojím príchodom nás Pán obzvlášť napomína bdiieť: „*Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.*“ (Mt 24:42)

„Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.“ (2Pt 3:9)

Toto miesto Písma jasne odsudzuje falošné učenia, ktoré tvrdia, že čas milosti skončil a že krv sa viac nenachádza na tróne milosti. Ešte je čas milosti, Pán ešte stále volá ku pokániu a von zo všetkého náboženského zmätku. Bohu buď vďaka, ešte stále žijeme vo dni spásy (2Kor 6:2). Falošných učiteľov, ktorí prezentujú svoje vlastné výklady toho, čo kázal brat Branham, budú počúvať len bláznivé panny. Musí tu byť ešte raz zdôraznené: Nechajte všetko tak, ako to bolo povedané! Nič k napísanému Božiemu Slovu nepridávajte!

Pod vedením Svätého Ducha brat Branham zjavil všetky skryté tajomstvá. Jeho jedinečná a mimoriadna služba, za ktorú sme Bohu vďační, skončila. On vskutku prijal zjavenie všetkých vecí, ktoré patria k plánu spásy – Božstvo, vodný krst, večera Pánova, čo sa skutočne stalo v záhrade Eden – bolo mu dané úplné zjavenie všetkých vecí vrátane siedmich pečatí.

Mocné prežitie brata Branhama z 28. 2. 1963, keď sa zjavil nadprirodzený oblak a zaznelo sedem mocných hromov sprevádzaných zemetrasením, ktoré otriaslo celým okolím hory Sunset, malo pre neho mimoriadny význam v súvislosti s otvorením siedmich pečatí, a preto sa na týchto sedem hromov často odvolával. Avšak sedem hromov zo Zjavenia 10:3 vydá svoje hlasy, až keď zostúpi Anjel Zmluvy obklopený dúhou.

Žiadna z vecí napísaných v siedmich pečatiach sa v skutočnosti nestala v čase, keď brat Branham o nich kázal v marci 1963. Baránok neopustil trón v marci 1963, krv Novej zmluvy nebola

odstránená z trónu milosti v svätyni svätých. Brat Branham len zopakoval, čo apoštol Ján videl a napísal na ostrove Patmos, a potom hovoril o tom, čo mu bolo v tejto súvislosti zjavené.

Mohol presne identifikovať a biblicky zaradiť jazdcov z prvých štyroch pečatí ako Antikrista v jeho štyroch štádiách vývoja na štyroch rôznych koňoch – ako sa vyvíjal vo vzťahu k novozákonnej Cirkvi a paralelne s ňou.

Brat Branham mohol ukázať, že piata pečať je o židovských mučeníkoch, ktorí volajú po pomste. V tomto kontexte dokonca zmienil Adolfa Eichmanna, ktorý niesol hlavnú zodpovednosť za vraždu 6 miliónov Židov počas holokaustu.

Prorok taktiež správne zaradil šiestu pečať (Zj 6:12-17), totiž do času súženia, pretože vtedy začne deň Pánov, slnko sa premení na temnotu a mesiac na krv (Joel 3:4, Sk 2:20).

Zjavenie 7:1-8 hovorí o 144 000 Židoch z 12 kmeňov Izraela, ktorí budú vtedy zapečatení. Vo veršoch 9 až 17 je ukázaný nesčíselný zástup zo všetkých národov, ktorí všetci vyšli z veľkého súženia a obmyli svoje rúcha v krvi Baránka.

Keď je v kapitole 8 oznámená siedma pečať, objaví sa pred Božím trónom sedem anjelov súdu a je im daných sedem trúb, aby na zem privolali súdy. V kapitolách 8 a 9 vidíme, čo sa na zemi bude diať počas trúbenia šiestich trúb súdu. V kapitole 10 Anjel Zmluvy oznámí a prisahou potvrdí, čo sa bude diať, keď bude trúbiť siedmy anjel súdu (verš 7), pretože vtedy „...*dokoná sa tajomstvo Božie...*“

Oznámenie v kapitole 10 verš 7 je ukázané vo svojom naplnení v kapitole 11 verš 15 na začiatku tisícročného kráľovstva: „*A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: **Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov!***“

Výsledok poslednej zvesti

*„Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, **aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.** Ale sa bojím, aby snáď tak, ako čo had zvierol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejakou vašou mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.“ (2Kor 11:2-3)*

Je skutočne zvláštne, že apoštol Pavol zmieňuje zvedenie Evy v spojení s úsilím predstaviť Kristu čistú pannu.

Brat Branham videl vo videní Cirkev i Nevestu. Bolo mu ukázané, že Cirkev bola vedená čarodejnicou a že v nej bol náboženský zmätok. Videl aj to, že Nevesta viac nebola v jednotnom kroku so Slovom, ale že potom prijala nápravu a bola privedená späť do súladu s Božím Slovom. To sa práve teraz deje po celom svete tak, že sme úplne očisťovaní v Božom Slove, ako pri kúpeli. Pravá zvesť Slova sa nevráti prázdna, ale v Cirkvi-Neveste vykoná, ku čomu bola poslaná.

Bláznivé panny sa duchovne zastavili pri poslovi, ktorý nám ukázal cestu, múdre panny nasledujú Spasiteľa celou cestou až ku dokonaniu. Múdre sú vďačné a radujú sa, pretože verný Pán počuteľným hlasom opakovane hovoril ku Svojmu služobníkovi a dal mu jasné pokyny (Mt 24:45-47). Bláznivé panny poverenie spochybňujú, sú zvedené ako Eva a padajú za obeť hriechu neviery. Posmievajú sa mu, pohrdajú Bohom a prechádzajú pomimo toho, čo Boh teraz koná (Sk 13:41). Bláznivé veria, že sa prorok vráti a mnohým iným takýmto bláznivým veciam.

Múdre panny, praví vykúpení veria v **návrat Ježiša Krista**. Všetci tí, ktorí sú časťou Cirkvi-Nevesty, majú účasť na tom, čo Boh teraz na zemi koná. Cirkev-Nevesta, ktorú Kristus vykúpil vlastnou krvou a ktorá je naplnená Svätým Duchom, je čistená vodami Slova od každej poškvrny v telesnej i duchovnej oblasti a stojí pred Bohom bez pohany.

„...aby upevnil vaše srdcia **bezúhonné v svätosti** pred naším Bohom a Otcom v čas príchodu nášho Pána Ježiša Krista so všetkými Jeho svätými.“ (1Ts 3:13)

Z Božej milosti som zostal verný Božiemu povolaniu a povereniu a môžem svedčiť spolu s apoštolom Pavlom: „*Ale dostanúc pomoc od Boha stojím až do dnešného dňa a svedčím i malému i veľkému **nehovoriac ničoho iného, iba to, čo vraveli proroci, že sa bude diať, i Mojžiš...***“ (Sk 26:22)

Mojou úlohou je hlavné zasľúbenie pre pravú Cirkev, totiž Slovo-zvesť, ktoré stále zaznieva pred návratom Krista, aby bol osobný život každého veriaceho, ako aj duchovný život v Cirkvi privedený späť do správneho stavu pred Bohom. Posledná zvesť pred návratom Krista je priamo spojená s vierou a poslušnosťou, ako aj s oddelením a prípravou a, ako povedal brat Branham, s dokonalou láskou a vierou v každé Božie Slovo. Toto je skutočný účel Božieho poverenia: obrátiť srdcia Božích detí späť k pôvodnej viere apoštolských otcov na samom začiatku tak, aby Pán našiel Svoju Nevestu dobre pripravenú.

To, čo náš Spasiteľ povedal v Skutkoch apoštolov 1:5, platí ešte dnes pre nás: „...*totiž že Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Svätým Duchom už o nie mnoho dní.*“ Slová apoštola Petra v deň Letníc, pri založení novozákonnej Cirkvi, sú taktiež stále platné (Sk 2:38-41). Pokánie, viera, vodný krst a krst Svätým Duchom.

K úplnému znovunapraveniu Cirkvi patrí všetko – či už sa to týka telesnej alebo duchovnej oblasti. Každý, kto skutočne uveril, prijme božský poriadok a to nielen pre duchovný, ale aj osobný život vrátane manželstva a rodiny. Veríme a rešpektujeme každé Božie Slovo, prijímame každú nápravu a upravujeme svoj život v pravej poslušnosti voči každému Slovu, „...*lebo ktokoľvek by činil vôľu Môjho Otca, ktorý je v nebesiach, ten je Mojím bratom i sestrou i matkou.*“ (Mt 12:50) „*Preto zložiac každú špinu a zbytok zlosti v tichej krotkosti prijmite vsadené Slovo, ktoré*

má moc spasit vaše duše.“ (Jk 1:21) Všetci ostatní môžu konať, čo chcú – sám Pán oznámi pri poslednom súde verdikt v tejto veci.

Nasledujúce sa týka vykúpených: **„Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová...“** (5M 4:10, Ž 50:5) Každý, kto je z Boha, bude počuť Božie slová (Jn 8:47), preto nám bolo prikázané: **„Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem.“** (2Kor 6:17)

Apoštol Peter nás varoval: **„...ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v každom obcovaní. Pretože je napísané: Buďte svätí, lebo Ja som svätý!“** (1Pt 1:15-16)

„Lebo ovocie Ducha záleží v každej добрote, spravodlivosti a pravde – skúšajúc, čo sa ľúbi Pánovi.“ (Ef 5:9-10) **„Po ich ovocí ich poznáte.“** (Mt 7:16)

„Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškrvnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“ (2Kor 7:1)

„A keď odišli kúpiť, prišiel Ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“ (Mt 25:10)

„Bojme sa tedy, aby snád' nejako, keď sa ešte poneháva zaslúbenie vojsť do Jeho odpočinku, nezdal sa niekto z vás, že zaostal.“ (Žd 4:1)

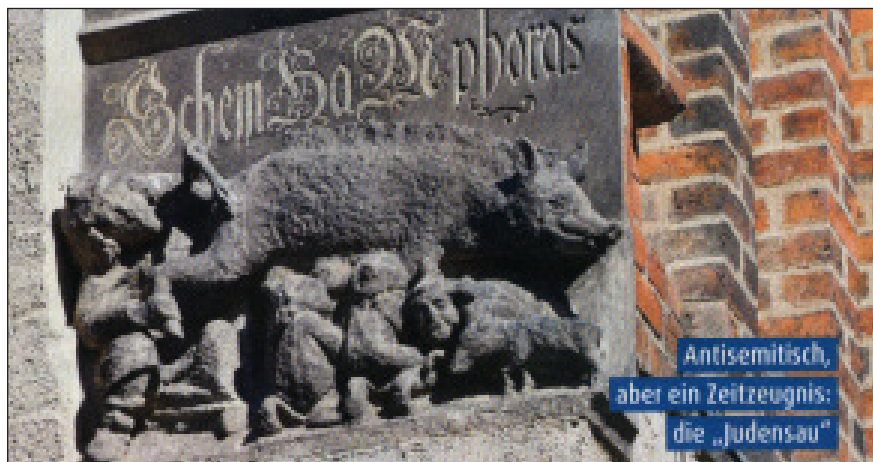
„...ako máme všetko Jeho božskej moci, darovanej k životu a k pobožnosti, pravou známosťou Toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, čím sú nám darované preveľké a predrahé zaslúbenia, aby ste sa tým stali účastnými božskej prírody...“ (2Pt 1:3-10)

„A On sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“ (1Ts 5:23)

Maranatha. Príď, Pane Ježišu.

500. výročie – koniec reformácie

31. októbra 2017 budú v celom Nemecku oslavovať mimoriadny sviatok. Uplynulo 500 rokov, odkedy 31. októbra 1517 Martin Luther pripevnil na bránu kostola vo Wittenbergu 95 téz, a tak spôsobil nástup reformácie. Teraz sa všetky kresťanské cirkvi, ktoré vyznávajú nicejské vyznanie viery, vracajú späť do lona materskej cirkvi.

Kamenný reliéf na fasáde mestského kostola vo Wittenbergu pochádza z roku 1305 a zobrazuje ošípanú, z ktorej prs sajú Židia. Táto scéna mala verejne zosmiešniť Židov v stredoveku. Vznikla iniciatíva za odstránenie tejto takzvanej „židovskej svine“ (Judensau), ale rada mesta a cirkevný koncil vo Wittenbergu rozhodli, že ju neodstránia, aby naďalej slúžila ako pamätník proti antisemitizmu. Tak môžu návštevníci a delegácie z celého sveta na vlastné oči vidieť symbol diskriminácie Židov.

Martin Luther prežil ospravedlnenie vierou. Uchopený Božím Duchom a naplnený Božou milosťou kázal reformátor evanjelium. Veril v dokonané dielo spásy skrze smrť Spasiteľa na kríži. Čo povedal o Židoch ako starý, chorý muž po tom, čo bol sklamaný židovským lekárom, musíme nechať tak, ako to je. Historici majú

však vo zvyku zamlčovať fakt, že jeho výroky o Židoch majú svoj pôvod vo vyhláseniach cirkví, obzvlášť na Lateránskom koncile v roku 1179.

Nenávisť voči Židom existuje už veľmi dlhý čas. Ich prenasledovanie začalo krátko po tom, čo cisár Konštantín vyhlásil v roku 311 kresťanstvo za štátne náboženstvo celej Rímskej ríše. V súvislosti s ukrižovaním Krista boli všeobecne obviňovaní ako vrahovia Krista a Boha.

V roku 321 bolo Židom zakázané dodržiavanie soboty a boli nútení namiesto nej svätiť nedeľu. Na pozadí týchto tragických udalostí sa od 20. do 25. mája 325 konal koncil v Nicei. Konštantín sa snažil o jednotu všetkých občanov, a preto pozval lídrov rôznych kresťanských smerov, ktoré v tom čase existovali. Tam pohanskí cirkevní reprezentanti diskutovali o biblických témach – boli používané slová Svätých Písem, ktoré potom zneužili. Prvé nebiblické vyznanie viery o trojici, totiž že Boh existuje v troch rôznych večných osobách, bolo vyhlásené a dokončené v roku 381 na koncile v Konštantínopole spolu s vyhlásením, že Svätý Duch má byť treťou osobou trojice.

Biblické vyznanie viery sa nachádza v Biblii a len to, čo je napísané v Skutkoch apoštolov, pochádza od apoštolov a len to, čomu učia listy apoštolov, je učenie apoštolov. *Vernosť Biblii* znamená presne veriť, čo je v nej napísané!

Prvotná Cirkev zostávala v učení a praxi apoštolov: „*A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.*“ (Sk 2:42)

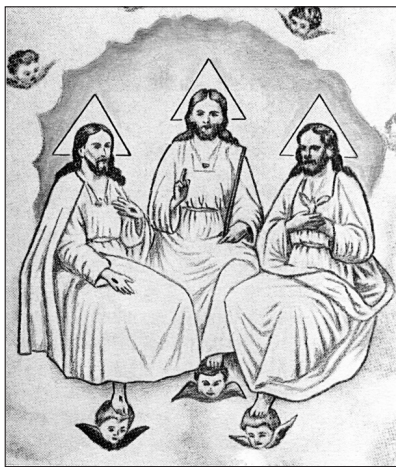
Pravá Cirkev Ježiša Krista je ešte stále „...*vybudovaná na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus.*“ (Ef 2:20)

Úplný súlad Starého a Nového zákona je premáhajúci. Od prvého verša Biblie sa predstavuje Boh/Elohim ako Stvoriteľ.

Na počiatku času On, ten večný, ktorý je Duch, vyšiel zo Svojej večnej plnosti Ducha, svetla a života do viditeľnej podoby ako Pán/Jahve. Skrže Svoje všemohúce Slovo vyslovil do existencie všetky veci, viditeľné i neviditeľné. Prechádzal sa v záhrade Eden a stvoril človeka na Svoj obraz.

V Starom zákone Boh skrže Svojich prorokov predpovedal, čo mal od večnosti v úmysle vo Svojom pláne spásy. Už od začiatku prvej kapitoly Nového zákona je nám ukazované naplnenie prorociev Starého zákona.

Hlavnou témou celého Svätého Písma bolo a je Božstvo. Počas 4000 rokov Starého zákona sa Boh Pán zjavoval mnohými spôsobmi – ako Stvoriteľ, Zachovávateľ, Kráľ, Sudca atď. Z dôvodu

našej spásy sa v Novom zákone zjavil ako Otec v nebesiach, vo Svojom Synovi na zemi a skrže Svätého Ducha vo Svojej Cirkvi. Počas celého Starého zákona až po proroka Malachiáša, ktorý žil 400 rokov pred Kristom, nikto nikdy nehovoril o Otcovi v nebesiach, ani raz o Synovi v nebesiach, ani raz o troch večných osobách, ktoré sú v súlade a tvoria trojicu, ako je to zobrazené na fotografii.

V Starom zákone šlo hlavne o príchod Mesiáša ako Spasiteľa. Existuje viac ako 100 prorociev odkazujúcich na Spasiteľa, ktorý sa mal narodiť z panny ako Boží Syn: „*Preto vám dá sám Pán znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a nazve jeho meno Immanuel.*“ (Iz 7:14:9:5, Mich 5:1...)

V Novom zákone je veľmi podrobne opísané narodenie Božieho Syna. Anjel Gabriel prišiel k Márii a povedal: „*Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha a hľa, počneš v živote a **porodíš***

syna a nazveš Jeho meno Ježiš. Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. A Pán Boh mu dá trón Dávida, Jeho otca, a bude kralovať nad domom Jakobovým až na veky, a Jeho kráľovstvu nebude konca. A Mária povedala anjelovi: Ako sa to stane, keď neznám muža? A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ňa zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.“ (Lk 1:30-35)

Boh Pán sa osobne zjavil Abrahámovi (1M 18), Mojžišovi (2M 4) a všetkým prorokom v Starom zákone. Ale za účelom nášho vykúpenia od hriechu musel Pán sám prísť v tele z mäsa. Odo dňa Jeho narodenia „...lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, **ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom...**“ (Lk 2:11) je o Synovi hovoréné 300-krát ako o „Pánovi“. On je stále ten istý Pán (Žd 13:8), či už v Starom alebo Novom zákone. „**A nikto nemôže povedať: Pán Ježiš, okrem v Svätom Duchu.**“ (1Kor 12:3b)

Neexistuje ani jedno miesto Písma, ktoré hovorí o tom, že by Boh ako Otec splodil a porodil Syna vo večnosti. To, čo sformulovali pohanskí cirkevní otcovia, obzvlášť na konciloch v Nicei a Konštantínopole a následne nazvali „apoštolským vyznaním viery“, je Biblii totálne cudzie. Nezáleží na tom, či je to napísané v Didaché alebo v katechizme či v stanovách cirkvi – ak to nie je napísané vo Svätom Písme, nie je to biblické.

Všetky cirkvi majú právo rozhodnúť sa, čo budú veriť, učiť a praktizovať. Naším hlavným záujmom je veriť len tomu, čo Sväté Písmo v skutočnosti hovorí. Čo povedal Tertulián, Atanázus, Augustín, Hieronym alebo iní, bolo základom štátnej cirkvi v Rímskej ríši. Biblicky veriaci kresťania môžu veriť len tomu, čo povedali v Božom poverení Boží muži pri založení novozákonnej Cirkvi. Všetci tí, ktorí sa odvolávajú na to, čo je napísané v liste Efežanom 4:5, totiž: „Jeden Pán, jedna viera, jeden krst“, by mali čítať v Skutkoch apoštolov, ako krst apoštoli vykonávali (2:38, 8:16, 10:48, 19:5). Ani raz nebol krst vykonaný trojičným spôsobom, ale výhradne len v novozákonnom zmluvnom mene, v ktorom sa Boh

zjavil ako Otec v Synovi a skrze Svätého Ducha a to je „v mene Pána Ježiša Krista“. V Matúšovi 28:19 hovorí pôvodný text: „... *krstiac ich do mena...*“, nie do mien, nie do troch titulov, ale do mena, ktoré je nad každé meno. Apoštoli Peter, Pavol a Filip vykonávali misijné poverenie presným spôsobom.

Nikto nesmie nič pridať k tomu, čo učili, praktizovali a napísali apoštoli Peter, Ján, Jakub a Pavol. Právě apoštolské vyznanie viery sa dá vskutku nájsť len v Biblii. Nový zákon je Boží uzavretý dokument, ku ktorému nesmie byť nič pridané a v ktorom nesmie byť nič zmenené (Zj 22).

Vo všetkej pravdivosti môžeme povedať pred verným a všemohúcich Bohom: „*Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva.*“ (2Pt 1:16)

Boli sme privedení späť ku originálnemu Slovu, ktoré vyšlo z Jeruzalema, a môžeme prežívať, čo Boh koná počas tejto najdôležitejšej časti plánu spásy. Biblická zvesť, skrze ktorú mali byť všetky veci napravené a privedené do správneho stavu pred Bohom, dosiahla končiny zeme a srdcia Božích detí po celom svete boli obrátené späť ku pravej viere otcov.

Boh Pán dokonil Svoje dielo stvorenia a On sám dokonil Svoje dielo spásy – a to presne tak, ako to vo Svojom Slove zasľúbil. „*Lebo skazu, a rýchlu, vykoná v spravodlivosti; lebo záhubu, rýchlu, učiní Pán na zemi.*“ (Rm 9:28)

„...tak bude Moje Slovo, ktoré vyjde z Mojich úst; nenavrátí sa ku Mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.“ (Iz 55:11) Amen.

V Jeho poverení

Bro. Frank

Vydavateľ: Ewald Frank, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Slobodná ľudová misia Slovensko, I. Krasku 18, 917 05, Trnava
www.misia.sk

